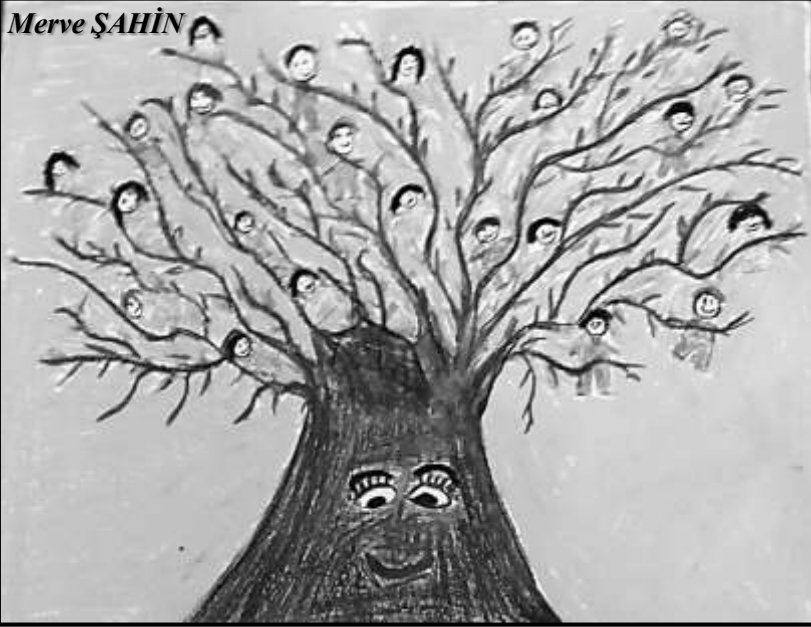

BEYAZ SAYFA

Kültür – Sanat - Edebiyat

Merve ŞAHİN

İmran ULAŞ

HAYALLERE DALAN KIZ

Günlerden bir gün bir kız varmış . Bu kız hayallere dalıp gidiyormuş . Günlerden pazartesi günüydü hayallere dalan kız okula gittiğinde öğretmeni bir konu anlattığında etkileyici cümlelerle hayallere dalıyormuş. Öğretmeni Türkçe Kitabından bir öğrenciye masal okutmuş . “ Bir kız varmış , bu kız çok büyük bir merdivenle göğe yükselip yıldızları topluyormuş “ bu cümleye takılma kız derin derin düşünmeye başlamış . Kendisini o kızın yerine koyarak hayallere dalmış . O kız gibi yıldızları toplamaya başlamış. Yıldızların hepsini teker teker toplamıştı tam son yıldızı alacakken zil çalmış ve hayalleri sona erdi . Çıkış zili çalınca servisine binerek evin yolunu tuttu. Hava kararıp yıldızlar çıkmaya başladığında kız yıldızlarla konuşmaya başlamış. Yıldızlara onları ne kadar sevdiğini söylemiş, yıldızla sohbet etmiş ay la da sohbet etmiş. Onlara :”Arkadaşlarım benim için bulutlarla konuşup onlardan izin alabilir misin? Demiş, sonra yıldız niçin demiş. Ve kız anlatmaya başlamış. Ben bulutlarla birlikte dünya turu yapmak istiyorum demiş sonra yıldızlar da konuşuruz deyince kız mutluluktan havalara uçmuş. Yıldız bulut la konuşmuş ve kız bulut la dünya turuna çıkmış. Bulut kızı çok eğlendirmiş ki kız bu olanları hiç unutmuyacağından eminmiş. Çünkü kız olan biteni her zaman aklına getiriyormuş. Bulut la dünya turu yaptıktan sonra kız buluta teşekkürlerinde bulunmuş ve sevincinden göz yaşlarını tutamamış . Kız sevinçten ağlamaya başlayınca bulutlar , yapraklar da göz yaşlarını tutamamış . hava kararınca kız yıldızlarla konuşmaya çıkmış ve yıldızlara teşekkür etmiş . Yıldızlarda gülümsemiş bazıları ise duygulanmış . Sonra bu kız tekrar hayallere dalmaya başlamış yıldızlarla yaşadığını hayal ediyormuş. Bu kıza arkadaşları yıldızlar la konuştuğu için yıldızlara bir isim takmak istemişler ve yıldızların ismini “İmran’ın Yıldızları” ismini vermişler ve bu hayal dünyasında yaşamak isteyen birçok kişi varmış . İmran her zaman hayal kuruyormuş . her gece yıldızlarla ay la konuşuyormuş . İmran bulutlarla dünya turuna katılmak istiyordu . İmran ermiş muradına ermiş biz çikalım kerevetine .

Tuğba ARSLAN

ÇOCUK GÖZÜYLE

Biz çocuklar hayata hep başka yönden bakıyoruz. Neşe doluyuzdur, Herşeye olumlu düşünürüz. Ama istediğimiz bir şey olmadığında darmadağın oluruz. En çok annemizin terliğinden hocamızın sesinden korkarız. Çocukluğumuz hep böyle geçmiştir hızlı ve neşe doluyuzdur. Annemiz bir şey alacağım dese çok seviniriz annemizin her istediğini yapar her dediğini yerine getiririz. Çünkü küçüklüğümüzde her şeyi annemiz ve babamızdan isteriz. Biri bize bir şey verse geri alacağım dese aldıktan neredeyse bir dakika sonra kırarız

Başladık okula artık sorumluluk öğrendik, bir şeyleri kendimiz yapmayı öğrendik, tasarrufu öğrendik, ailemizin bize verdiği değeri ve arkadaşlarımızın sevgilerini öğrendik. Mesela abimiz git dese gitmeyiz ve daha çok bulaşırız yine git dese tamam der gideriz sonradan abimiz gel gel der

Bazı öğretmenlerimiz vardır sert uyarılarda bulunur bizde bilmeyiz ve öğretmenim neden kızdınız deriz Öğretmenimizde sevgiden der. Sokaktan geçen biri bizim saçımızı oksasa eyvah bizi kaçıracak deriz halbuki o kişi iyi niyetli biri olabilirdi ama ne olursa olsun kimseye güvenmemeliyiz.

Senanur KAYABAŞI LEYLEK

Bir gün uçarken leylek,
Açlıktan inleyerek
Konu vermiş bir ağaca
Bakınmış etrafa
Ağlayan ayı görmüş
Dayanamamış gülmüş
Ayı kızmış leyleğe
Ağlarken güldü diye
Sormuş: ”neden gülersin?”
Leylek sizce ne desin?
Korkmuş titrek bir sesle
“Güldüm ağladın diye”
Ayı “yanıma gel” demiş.
Leylek korkup kaçırvermiş
Aylar geçmiş aradan,
Leylek geçer oradan
Birden düşüverdi yere,
Ağladı kanadın diye.
Ayı geldi gördü onu,
Bildi leylek olduğunu.
Ama o acıyı verdi.
Leyleğe kol kanat gerdi.
Utandı birden leylek,
Ayıdan özür dileyerek.
Bir daha gülmedi ağlayana,
Yardım etti ihtiyacı olana

Betül TÜRKEY İSİMSİZ

Ağaç dallarındaki yapraklar,
Bak sallanıyor,
Gökyüzü veriyor rüzgar.
Neden verir ki o tatlı rüzgarını sertçe.
Düşürüyor ağaçtaki renkleri,
Bürüyor yerleri,
Veriyor bir tek arkasına kederini.

Ara bul bir umut yeşilini,
Mevsimin gereğini,
Halbuki nazikti ve dosttu.

Geldi kapıya vurdu "Ben geldim." dedi
"Ne getirdin?" dedik "Hüzün" dedi
Ve susturdu doldurdu bardağa sıcak bir çay.

Turuncusu sarısı boldu ,
Yalnızlığıyla dert dostuydu,
Çünkü o sonbahardı.

Elif SUDE OKKA AİLE

Aile, insanın ilk eğitim aldığı yerdir. Ailesi ayrılmış insanların çoğunluğunun psikolojisi çok yerinde değildir. Aile hayattaki olmazsa olmazlardandır. Bana göre aile olmazsa yaşananın bir anlamı yoktur.

Mesela benim yeğenim yani amcamın kızı, onunda anne ve babası ayrılır. Yeğenim bir buçuk yaşında iken ayrılmışlar. Annesi Ankara'da yaşıyor; babası ise Çubuk'ta. Yeğenimde Çubuk'ta yaşıyor. Annesini de babasını da göremiyor. Babasını görüyor ama ayda bir yeğenimin ihtiyaçlarını karşılamak için; yeğenimse babaannemde kalıyor. Tabi ki yeğenim hiç mutlu değil. Hayat sevinci yok. Hayatta kaybedeceği hiçbir şey yok. Babası ile görüşüyor ama hayatta hep bir şey eksik tabi ki annesi...

Yani sonuç olarak aile hayattaki hatta dünyada ki en büyük hazinedir. Ailesi ayrılmamış olanlar, ailesinin kıymetini iyi bilmeli. Ben ailemin kıymetini çok iyi biliyorum. Ve ailemin dağılmasına izin vermem.

Zümrüt KİBAROĞLU ÜÇ ARKADAŞ

Bir zamanlar üç farklı arkadaş ormanın ortasında gezinirken, yaralı bir kuş görürler ve tavşan şöyle bir fikirde bulunur:

-“Bence benim evime götürelim.” Dedi. Sincap ise şöyle bir fikir bulunur:

-“Hayır bence benim evime götürelim.” Dedi. Zümrüdü Anka Kuşu ise şöyle bir fikir verir:

-“Bence ikinizin evine değil benim evime götürelim.” Dedi. Daha sonra üç arkadaş kuşun, biri kanadından, biri kuyruğundan, diğeri ise yaralı kanadından tutup çekiştirirler hepsi birden çekiştirince kuş havaya hoplar ve tepelerin de uçan kartal onu pençelerinin arasına alır ve yuvasına götürür. Üç arkadaş pişmanlık içinde evlerine gider, hepsi de kuşa neden eziyet ettiklerini düşünürler ve tavşan sincaba giderek şöyle der:

-“Haydi kalk! Zümrüdü Anka Kuşunun evine gidelim ve o kuşu nasıl kurtaracağımızı düşünelim.” Der. Tavşan ve sincap yürümeye başlamışlar. Zümrüdü Anka Kuşunun evine gelirler. Sincap bir sıçrayışta ağaç evin üstüne çıkar, fakat tavşan sincaba kinlenip bir hoplayışta çıkmaya çalışır, yanlışlıkla tutunduğu dal kırılır ve yere düşer. Yere düşen tavşanın ayağı kırılır. Sincap, Anka kuşunun kapısını çalar ve tavşanın ayağının kırıldığını söyler, kuş ve sincap aşağı inerek tavşana bakarlar. Tavşan:

-“Siz bensiz yaralı kuşu kurtarmaya gidin lütfen.” der. Sincap:

-“Peki eğer sen öyle istiyorsan gideriz.” der. Zümrüdü Anka kuşu ve sincap yola çıkarlar, bu arada tavşan topallayarak eve giderken karşısına bir aslan çıkar ve zavallı tavşan korkarak kaçmaya başlar. O sırada avcıların kurduğu çukura düşer. Ve bir saat sonra iki avcı çukurun başına gelirler. Avcılar tavşanın üzerine ağ atarak, onu yakalarlar, çukurdan çıkarırlar. Arkalarında olan aslandan haberleri yoktur. Aslan ağı kopartarak, tavşanı kurtarır. Tavşan da ona teşekkür ederek arkadaşlarını aramaya çıkar. O sırada Zümrüdü Anka kuşu, yaralı kuşu bulurlar fakat kuşun yarası çok kanar, Anka kuşu onu ve sincabı sırtına alarak ormana geri dönerler. Tavşan da o sırada arkadaşlarını kuşu iyileştirirken görür ve yanlarına gider. Sincap:

-“Merhaba tavşan iyileştin mi?” der. Tavşan da başından geçen herşeyi anlatır. Anka kuşu telaşlanarak ormanı gezmeye çıkar, ve tavşanı yakalayan avcılarını görür. Arkadaşlarının yanına giderek her şeyi anlatır. Daha sonra bu üç arkadaş ormanın en iyi arkadaşları olurlar.

Feyzanur CERİT MİSAFİRLERİMİZ

Suriye’de amansız eziyetler sonucu halk artık dayanamıyordu ve mallarından vaz geçip yanlarına özel yani daha çok işe yarayacak şekilde olan eşyalarını alıp yola koyuldular. Fakat bazı insan görünümlü ama kalpleri olmayan insanlar misafirlerimizi geri çevirdiler ,dalga geçtiler ,alay ettiler. Onlara bir tek yardım eden vardı ,sahip çıkan vardı o da bizdik işte Türkiye. Onlara çadır kentler kurarak kalacak yerler sağladık, gıda yardımı yaptık ve devletimiz eğitimini de düşündü .Ve Suriye’de güzel gitmeyen bir şey vardı .Savaşı tek başlarına götüremiyorlardı vatanları elden gidecekti ve yine biz yani Mehmetçğimiz koyuldu işe ve Suriye eski halini almaya başladı. Evet misafirlerimize sadece Türkiye yardım etti hem de bir ensar gibi kucak açarak ,işte Türkiye böylece aziz bir devlet olduğunu bir daha kanıtlamış oldu...

Süeda DALGIÇ
TEK GÖZLÜ ÇOCUK

Köyün birinde bir aile varmış. Bu ailenin çocukları olmuyormuş. Kadın her zaman dua edermiş. Bir gün duasında şunları söylemiş:

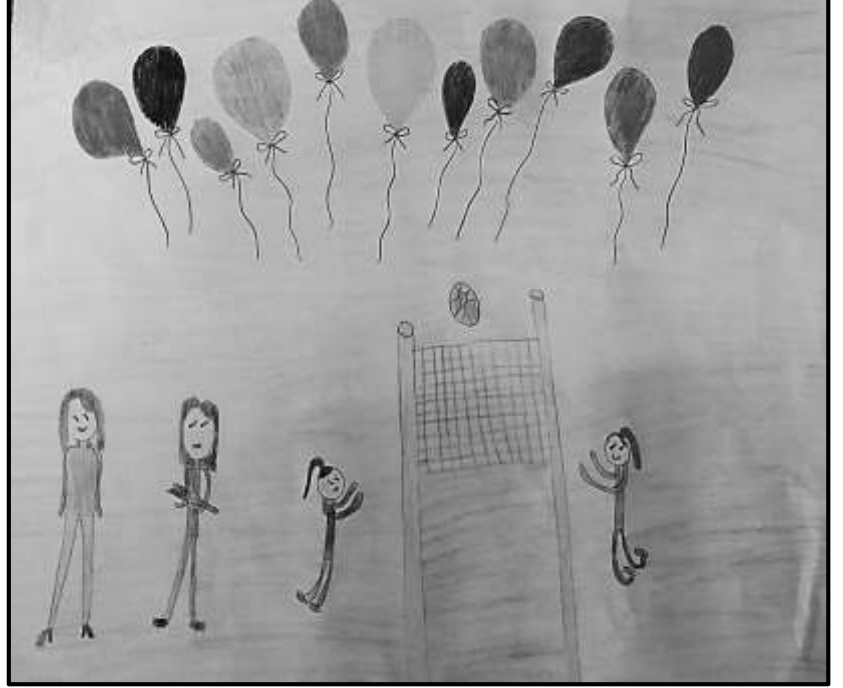
Allah'ım tek gözlü oluyorsa da olsun sen yeter ki bana evlat ver, demiş. aradan bir ay geçmiş ve kadın hamile olduğunu anlamış. Çok heyecanlı bir şekilde bunu kocasına anlatmış. Kocasını bunu duyunca çok mutlu olmuş. Kadının her an başındaymış. Dokuz ay sabırsızlıkla geçmiş ve çocuk doğmuş. Bir kız çocukları olmuş fakat kızın sadece bir gözü varmış. Kadın çocuğu görünce aklına duası gelmiş ve kıza sınıksık sarılmış. Kız tek gözlü olsa bile onu çok sevmişler. Kız beş yaşına gelmiş. Babası işten dönerken yerde bir kolye bulmuş ve kızına götürmek için almış. Babasını ilk karşılayan kız olmuş. Elinde kolyeyi görünce çok mutlu olmuş. Kolyeyi boynundan hiç çıkarmıyormuş. Kız dışarıda oynarken kuşların konuştuğunu duymuş. Yanlarına gidip kuşları incelemiş ve şunları söylemiş:

Merhaba. Ben Elif. Sizi konuşurken duydum. Sizin adınız nedir? Kuşlar şaşkınlıkla kıza bakıyorlarmış ve şunları söylemişler: Sen bizi duyabiliyor musun?

Kız:

Bilmiyorum, sadece ne dediğinizi anlıyorum. demiş. Kız ve kuşlar konuşurken kızın annesi konuşmalarına şahit olmuş ve kocasının yanına olanları anlatmaya gitmiş. Kız diğer hayvanlarla konuşmaya başlamış. Kadın geri kocasıyla beraber geri dönmüş. Kızı hayvanla oynarken görünce bu durumdan faydalanarak zengin olacağını düşünmüş. Karısıyla beraber kıza alıp yola çıkmışlar. Kızı gazeteyle çıkartmak istemişler. Kız hiçbir şeyden haberi olmadan babası annesinin dediğini yapıyormuş. Kızla ilgili haberler ve isimler gazetede basılmış. Bunun sayesinde aile para kazanmış. Kız hayvanlarla konuşmasının sebebini babasının verdiği kolye olduğunu anlamış. Ama ailesine söylememiş.

Elif ÖZDEMİR

Gazetede bu haberi gören iki kişi kıza kaçırmayı düşünmüş. Kızın adresini bulunca evin yolunu tutmuşlar. Eve varınca kıza dışarıda oynarken görmüşler. Kız gerçekten de tek gözlü ve hayvanlarla konuşabiliyormuş. Bu durumu fırsat bilip kıza kaçırmışlar. Kız neden kaçırıldığını anlamış. Kaçıranlar kıza konuşturmaya çalışırken kız kolyesini çıkarıp vermiş. Bu kolye sayesinde hayvanlarla konuşabildiğini anlatmış. Adamlar kolyeyi alıp kıza geri götürmüşler. Kız anne ve babasına sınıksık sarılıp olanları anlatmış. Ailesi çok pişman olup kızlarına bir daha böyle birşey yapmayacaklarına dair söz vermişler. Hayatlarının geri kalanını beraber ve mutlu geçirmişler.

Elmas YILMAZ
KİM

Allah'ın en büyük eserleridirler;
Bitenedir onlar,
Sevgiyle sever okşar.
Her zaman yanımızdadırlar.

Canını hiçe sayar;
Çoğu fedakârlıklara katlanır,
Akıllarından hiç eksik etmezler.
Kalplerindeyiz onların...

Hiçbir şeyimiz eksik etmezler.
Cömerttir, yardımı sever,
Yerini kimseye vermezler.
Başımızın tacıdırlar...

Hastalıkta sağlıkta,
Her zaman yanımızdadırlar.
Kanat gerer korur;
Sevgiyle kuşatır onlar...

Deryanur KAYA
KALECİK

Çok heyecanlıydık. Akşamdan hazırlamıştık çantalarımızı ve kıyafetlerimizi. Bir an önce sabah olsun istiyorduk. Ve bu istekle uyuduk. Ertesi sabah erkenden kalktık. Üzerimizi giyinip kahvaltımızı yaptık. Ve hemen arabaya koştuk. Yolculuk köye idi. Yani Kalecik'e. Hızlı bir şekilde yola çıkmıştık. Arabada çok kişi olduğumuz için kuzenim ve ben ön koltuğa oturmuştuk. Yolculuğumuz çok keyifliydi. Amcam esprileriyle bizi güldürüyordu. Ve sonunda gelebilmiştik. Babaannem tarhana yapıyordu. Biz içeri geçtik bir sofraya daha kurduk ve hep birlikte oturup yedik. Daha sonra kalkıp babaanneme yardım ettik. Daha sonra kardeşimi ve kuzenlerimi alıp parka gittik. Orada tam bir saat oynadık, eğlendik, güldük. Tekrar eve geldik. Televizyon izledik. Daha sonra müzik açtık. Video çektik. Artık akşam olmuştu. O gün kardeşimin ve kuzenimin doğum günüydü. Onlara sürpriz doğum günü yapmak istiyorduk. Onun için dedem bir pasta aldı. Kardeşim ve kuzenim hiçbir şeyden habersiz oynuyorlardı. Biz pastayı mumlarla süsledik. Ben ışığı kapattım ablam pastayı getirdi. Kardeşim ve kuzenim mumları üfledi. Tam pastayı kesecekleri sırada ben durdurdum ve herkes dedemin gözüne baktı. Dedem elini cebine atıp her birimize 5₺ verdi. Daha sonra pastayı kesip yedik. Amcam bahçeye inip bize mangal yaktı. Daha sonra mangalı da yedik. Artık herkes şişmişti. Biraz da size Kalecik'ten bahçedeyim. Kalecik'ten turistik yerleri vardır. Örneğin, Kalecik Kalesi gibi. Kalecik'te yeşillik boldur. İklimi ılımandır. Çoğu turist sevmiştir Kalecik'i. Kalecik Kalesin'de vakit geçirmek güzeldir. Ve Kalecik hep yüksek yerlerden oluşur. Kaleler gibi...

Zeynep ULUÇAY

Duygu ÇAKMAKLI MİYAVLAYAN SEMT

Olmayan uykumu bölüyor bir akordeon sesi
Bir çocuk, ufacık sarı saçlı
Eminim, kara gözlüdür görünmüyor uzaktan gözleri
Bir şeyler okuyordum yankısız
Unuttum!
Güzel Marmara ve yeşil elma sabah sabah olmaz ki
Olmaz ki böyle bir şehirde,
Bir bomba gibi, martı pencereme çarptı
Bu nasıl iş, bu Cihangir her damarı bir sokak
Kana kana bakıyorum.
Yalnızlığa alışkınım, sessizliğe değil
Pazar günlerinden nefret ederim bu yüzden
Bakkal açılmaz, çöpçüler bağırmasın bu nasıl Cihangir ?
Güzel Marmara ve yeşil elma
Bulunmaz ki sabah sabah.
Her yerde kedi kuyrukları vardı
Yürümeye korkardım buz üstünde gibi
Cihangir'de metrekare başına iki kedi düşer.
Hadi kalk gidelim artık
Kaçmıyor ya şu İstanbul dedikleri
Ah benim evcil kalbim
Artık " Hayır " demeyi de öğrendi.
Şimdi ne olacak sahiden ?
Ben bu kadar geveze değildim eskiden
Bir sıkımlık canım kaldı
Bana her gün sokağa çıkma yasağı
Bana her gün o üç darbeden biri
Ne bilsin, olağanüstü hallerin ta kendisiyim
Dokuz canlı bir kediyim sekizini yitirdim
Ne bilsin, ayrıca burası Cihangir,
Kedi diktatörlüğü !
Hani İstanbul git git tükenmez bir şehirdi ?
Ayaklarımı birleştirerek uzun uzun ölçtüm
Uçaklardan korktum da ne oldu sanki ?
Onlardan önce çakılıp kaldım yere
Yalnızlara ve pazar günlerine
Gömüleceğim bir gün sana toprak
Başımı yukarda tutmaya çalışarak
Hep ağır, hep aksak
Cihangir'de sabah hiç olmayacak
Öyleyse beni alnımdan öpsene toprak.

Ayşenur ÖZEL DÖRT ARKADAŞ

Bir zamanlar ormanda dört arkadaş yaşamış. Bu arkadaşlar bir gün kavga etmişler. Hemen barışacak gibi durmuyorlarmış. Kavgaları bir sincap yüzünden başlamış. Sincap bir şaka yapmak istemiş ve ördeğin kafasına iri bir ceviz atmış.

Ördek Kuşa : Sen mi attın benim kafama cevizi ? demiş.

Kuş : Hayır , ördek ben senin canını neden yakmak isteyeyim ki ? demiş.

Ördek : Öyleyse kim attı ? Yoksa sen mi attın karga ?demiş.

Karga : Hayır ördek ! demiş. Sonra ise;

Ördek : Peki ya sen mi attın tavşan ? demiş.

Tavşan : Hayır ben atmadım ördek kardeş ! demiş.

Ve bu dört arkadaş kavgaya girmiş. Ördek en çok kuşu suçluyormuş. Sonra tavşan ördeğe demiş ki :

Tavşan : Ördek kardeş neden kuşa bu kadar yükleniyorsun ? demiş.

Ördek : Çünkü kuş uçabiliyor ! demiş.

Tavşan : Uçmakla ne alakası var ? Demiş

Ördek : Kuş uçabiliyor ve bu ceviz havadan benim kafama düştü. demiş.

Tavşan : Ama kargada uçabiliyor . demiş.

Ördek , tavşanın bu dediğinden sonra kargadan şüphelenmiş. Bu arada sincap yaptığından çok pişman olmuş ama ne fayda son pişmanlık fayda etmezmiş.

Karga lafa karışmış ;

Karga : Evet sakarlık yaparım ama senin ya da başkasının canını yakmam ! demiş.

Kuş lafa karışmış ;

Kuş : Hadi evlerimize gidelim sakın sakın düşünelim. Demiş

Herkes evine gitmiş. Ördek düşünmüş ; 'Arkadaşlarımın kalbini kırdım.'

Daha sonra kapı çalmış ve gidip kapıyı açmış. Gelen sincapmış.

Sincap : Ördek kardeş özür dilerim senin kafana cevizi ben attım. demiş.

Ördek biraz sinirlenmiş ve demiş ki ;

Ördek : Bilerek mi attın yoksa ? demiş.

Sincap : Evet. Canının yanacağını ve arkadaşlarını kıracağını aklıma gelmezdi. Ben sadece eğlenmek istedim. demiş.

Ördek bu sefer daha çok sinirlenmiş ve Sincaba demiş ki ;

Ördek : Tamam seni affederim. Ama bir daha asla kimsenin canını yakma !demiş.

Sincap : Tamam söz veriyorum. Demiş ve sincap evine gitmiş.

Ördek arkadaşlarını suçladığı için üzülmüş. Arkadaşlarının evine gidip hepsinden özür dilemiş ve barışmışlar. Ormana gidip saklambaç oynamaya başlamışlar ve bir ömür dost kalmışlar.

Mutlu Son

Kübra KOPARAN

UMUTLARLA DOLU BİR HAYAT

Bir cumartesi sabahı Pelin tatilin tadını çıkartmak için dışarı çıkar. Dışarıda Aylin Teyzeyi, kasap Ali'yi, manavcı Ahmet Dayı'yıda görür. Hepsine selam verdikten sonra deniz kenarına gider. Deniz kenarına gitmesinin tek sebebi kasap Ali'nin oğlu Buğra'yı görmek içinmiş bunların hepsi.Pelin onu sevdiğini bir tek kendisi bilir, hiç kimseye de söylemezmiş. O kadar çalışmış ki onu sevsin diye. Ama işin sonunda başarı sıfırmış. Umut dolu hayallerle hayatına devam etmiş.

3 sene sonra ...

Buğra ve Pelin huzur dolu yuvalarıyla mutlu bir şekilde hayatlarına birlikte devam etmişler.

İMTİYAZ SAHİBİ

Mehmet TEKİN

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

Uğur BİÇER

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

Filiz GÜRPINAR

GÖRSEL DANIŞMAN

Miraç ÖMÜR

YAYIN KURULU

Deniz TOPÇU

OKUL ADRES TELEFON

YILDIRIM BEYAZIT ORTAOKULU

Yıldırım Beyazıt Mah. Fatih Sok. NO:2/A Blok

ÇUBUK/ANKARA Tel: 0312 838 48 05